

[illegible]

ἀγάπῳ καὶ ᾧ γνωριμίᾳ, ἀλλὰ ὅσῳ ἔχει μέρος πρὸς μέρος· διότι δὲν διωόμε-
ται νὰ εἰπῇ, ὅτι χρειὰ δὲν ἔχομεν τῆς χειρὸς, ἢ τῆς ποδὸς, ἢ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐκεῖνος ὅπῃ
λέγει, πῶς δὲν ἔχει ἐδικόν, ἢ φίλον καὶ γείτονα καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι μόνον νὰ λέγῃ τινὰς, ἐάν
καὶ δὲν εἶναι συγχώρησις καὶ φίλος τινὰς, ἀλλὰ εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἐδικῆς σε φύσεως,
καὶ δὲν εἶναι συνήχρησις καὶ φίλος τινὰς, ἀλλὰ εἶναι ἄνθρωπος τῆς ἐδικῆς σε φύσεως.
καὶ τὸν αὐτὸν Δεσπότην Θεὸν ἔχων, καὶ εἰς τὸν τὸν Κόσμον ἐγγυνηθεῖ. Καὶ ἐπὶ μὲν τῇ
ἀρβυρίᾳ, ἐκεῖνος ὅπῃ δὲν χρειώσεν, ἐπαινεῖται, ἐπὶ δὲ τῆς ἀγάπης, τὸς διαπαντός
χρειώσεντας ἀγαπῇ καὶ θαυμάζει, διατὸ τοιοῦτον ὅς θελωμεν νὰ ἔχωμεν τὴν ἀγά-
πην μὲ ὅλας. Εἰδὲ δὲ θέλῃ τινὰς νὰ χωρῇ ἀπὸ τῆς ἀγάπης, ἐξουὶ μὴ χωρῇς ἀπὸ
ἐκείνου, μηδὲ νὰ εἰπῇ τὸν ψυχρὸν λόγον ἐκείνου, ὅτι, ἐάν με ἀπαρῇ ἐκεῖνος, ἀγαπῶ-
ν τὸν ἐγώ. Εἰδὲ καὶ δὲν θέλει ἐκεῖνος ποσὸς νὰ σὲ ἀγαπᾷ, τότε ἐξουὶ νὰ δειχῇ εἰς
ἐκείνον τὴν ἀγάπην, ὅπως γυρίσῃ αὐτὸν πρὸς τὴν ἀγάπην, διότι μέρος ἐδικόν σε εἶ-
ναι καὶ σε Χριστιανός. τὸ δὲ μέρος, ὅταν ὑποτινὸς συμφορὰς καὶ ἀνάγκης μέλλῃ νὰ
χωρῇ ἀπὸ τῆς λοιπῆς σώματος τῆς ἀνθρώπου, παντοῖον ἔσπον καμνομένη, ὥς ἐπάλιν νὰ
τὸ φέρωμεν εἰς τὸν τόπον τοῦ. Ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ νὰ ποιεῖται ὡς ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ ἐκεῖνος
ὅπῃ δὲν ἔχει τὴν ἀγάπην· ὅτι εἰς τὴν ἀγάπην τὸν μισθὸν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὅταν σύρ-
νῃς αὐτὸν εἰς τὴν ἀγάπην, διότι οὐκ εἶναι ὁ Κύριος, νὰ καλῇ με εἰς φιλίαν ἐκεῖνος,
ὅπῃ δὲν δύναται νὰ σὲ τὸ ὑπαγοράσῃ, ἵνα ἀυξυνθῇ ὁ μισθὸς τῆς ἀναποδόσεως.
Πολὺ θελασώτερον ὁρᾷται νὰ κάμνω με ἐπὶ τῆς φιλίας καὶ ἀγάπης τῇ ἀγάπῃ
ἐκεῖνος, διότι, ἐάν ἀπαρῇ τινὰς, ὅτι ἀπαρῇ ὁ ἐκεῖνος ἐξουὶ, ἀπὸ τῆς φιλίας τῇ ἀγά-
πῃ ποδοῖται· δὲ ἐκεῖνος ὅπῃ ἀγαπᾷ, ὅτι δὲν τὴν ἀγαπᾷ, τὸν Θεὸν ἀντὶ ἐκείνου χρειώσῃ
σὲ κατέστησεν. Ὅποτε δὲ σὲ ἀγαπᾷ, δὲν χρειάζεται πολλὰς ἀποδείξεις· ὅταν δὲν σὲ
ἀγαπᾷ, τότε σὲ ἔχει χάριτα τῆς ἀντιληψίως ὅτι βοηθείας. Διατὸ τοιοῦτον, μὴ τὴν
ἀμέλειαν ἀφορμὴν τῆς σπευδῆς, αἰτίας ποιῇ, μηδὲ λέγῃ, ὅτι ἐπειδὴ ἐκρύωσεν ἡ ἀ-
γάπη ὅτι ἔχει εἰς ἐμένα, ὅταν τὸ ἀμελῶ αὐτὸν, διότι κακὴ ἀδένεια εἶναι ὡς ἀν-
κρυώσι ἡ ἀγάπη, ἀλλὰ ἐξουὶ ζεσάνε τὸ ψυχρὸν δὲν μέρος ἐκεῖνο· διότι, ὅποιος θέ-
λει νὰ ἀγαπῇ, ἀς ἀγαπᾷ ὁ ἐκεῖνος τὴν ἀγαπῇ. Ἐάν δὲ ἀγαπᾷ καὶ φίλον δὲν
ἡμπούνησεν ἄλλῃς, ὅτι θέλῃς διωκθῇ νὰ ἀποκτήσῃς μὲ ἰλαρότητα, ἐάν τὸ μέρος
τὸ ἐδικόν σε δὲν εἴσαι ἀξίος νὰ κυβερνᾷς, πότε τὸν ξένον θέλῃς διωκθῇ νὰ τὸν φε-
ρῇς, ἢ τὸν λόγόν σου, ὅπως γίνεται τὸ τοιοῦτον, ὅποτε θέλῃς νὰ μὴ ἀκούεται τὸ ὄνομά σου
καλόν· τὸ λοιπὸν ἐξουὶ ἐξουὶ λέγει τινὰ καλόν. Ἀγαπᾷς νὰ σὲ ἐπαινῇ ἄλλοι, ἐπαινεῖται
καὶ σὲ ἐκεῖνος· θέλῃς νὰ μὴ σὲ κατακρίνῃς, μηδὲ ἐξουὶ κατὰ κρινεῖ τινὰ. Θέλῃς νὰ
σὲ δίδῃ ἐλεημοσύνην, γίνῃ καὶ ἐξουὶ ἐλεημων· θέλῃς νὰ συγχωρῇς τὰ σφάλματά
σου, συμπαθήσῃς ἐξουὶ τοὺς πᾶσι τοῖς αἰσῶνι· θέλῃς νὰ μὴ σὲ ἀδικῇ, μηδὲ ἐξουὶ ἀρ-
παξῇ τὰ ξένα. Ἀς γὰρ μερὶς τίτοις εἰς τοὺς γείτονάς μας, καθὼς θέλωμεν νὰ εἶναι
ἐκεῖνοι πρὸς ἡμᾶς· διότι, καθὼς τὸ κορμὶ χωρῇ τὴν ψυχὴν δὲν λέγεται ἄνθρωπος,
ἐξουὶ ψυχὴ χωρῇ τὸ κορμὶ, ἐπὶ τῇ ἐξουὶ ἡ ἀγάπη εἰς τὸν Θεόν, ἐάν δὲν ἔχῃ ὁ ἀγάπην
εἰς τὸν πλησίον ὡς τὸ ὁμόπιστον. Θέλῃς νὰ ἀναπαύσῃς τινὰ, δὲν σὲ ἐμποδίζω, μό-
νον νὰ μὴ γένῃ εἰς ἄλλον ὑπόπλην· ὅχι μόνον ὑπὸ τῇ διδασκαλίᾳ νὰ ὠφελέμεθα
ὑπὸ τῇ νεκροῦ αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα ὅλοι ἀλλήλους διδασκαλοῦνται συναπὸ ἀλλήλων· ὅταν
νὰ εἴσῃ